

DDS 507 Vor sjæl er dertil født og båret

C.F.Richter 1698/ Hans Adolph Brorson 1734

Hanne Tofte Jespersen © 2013

♩ = 54 C Dm/C C F⁶ G G⁷/B C

6. O sto - re Gud, - hvor skal jeg fin - de den lu - e hjer - tet øn - sker sig? O,

Voice

1. Vor sjæl er der - til født og baa - ren i Gud at vor - de skøn og rig, just
 2. Her var et a - dels - skab at fin - de som eng - lens, der Guds an - sigt så; ej
 3. Hvo kan den lif - lig - hed be skri - ve, som her den i sin Gud for - nam? O,
 4. Nu er den gan - ske jor - disk ble - vet og in - tet me - re ret for - står, ved
 5. O Gud, som har en frel - ser gi - vet at bed - re den for - tviv - led stand, væk

Piano

C/E Dm⁷ C Dm/F G G⁷

5 lad dig, lad dig o - ver - vin - de, og drag mig selv i - gen til dig! Thi

Voice

der - til af ham selv ud - kaa - ren at vor - de ham, sin ska - ber lig. Hvo
 mind - ste smit - te var der in - de i sjæ - lens væ - sen og at - trå; her
 at den lod sig fra ham ri - ve, sig til u - hør - lig last og skam! Thi
 ej, hvor hen den er for - dre - vet, og vild i den - ne ver - den går; den
 sjæ - len op i - gen til li - vet, som du og in - gen an - den kan. at

Pno.

C/E G/D F C/E Dm⁷ C/E F⁶ G F/G G

9 bli - ver du med mig for - bun - den, jeg da min sjæl i - gen har fun - den. *fine: C*

Voice

kan den æ - re nok - som pri - se, som Gud har vil - let os be - vi - se.
 kun - ne in - gen man - gel væ - re, thi Gud var sjæ - lens lys og æ - re.
 Fjen - den nu dens høj - tids - da - ge har vendt til skænd - sel ve og pla - ge.
 kan sig ej til Gud op - svin - ge, men el - sker det som er så rin - ge.
 den i - gen kan vis - dom fin - de og ik - ke lø - be mer i blin - de.

Pno.